

Секретарятъ не дава, и още тръси истина-
та и законень редъ.

Бълокосовъ.

А какъ мы ще я въртимъ совсѣмъ инакъ.
(пве).

Каквото можемъ мы ще вземемъ,
Какво подъ рѣкъъ ни ся падне
На Секретарятъ данебрѣкаты:
Той своето ще грабие. . . ,
Не ще да мислимъ за виновень,
Правъ, уменъ иль дуракъ,
Иль хубавецъ, или разуменъ,
Или кой лудъ. Той е правъ:
Който сосъ жоба ни е сватъ.

Не е ли тѣй? . . .

Беззѣбовъ.

Ахъ душа моя азъ виждамъ, чи ты ще
бѣдешъ Сѣдія дилъ хубавъ и за примъръ.
Но ей и нашите дойдоха!

Я В Л Е Н І Е Ш.

Предните, Младинъ 1, Младинъ 2, Чу-
канъ и Улановъ.

Беззѣбовъ.

Добрь дошле беззѣбини мои другаре!

Младинъ 1, (тѣтри свържата си).

Ваша милость зарѣчахте и мы сме тука,
какъ то виждате.